

L'accidentada partida de Benissa

► El trinquet va patir les pluges del dissabte i hores abans de l'encontre de Lliga estava impracticable ► Els jugadors van acceptar jugar després d'eixugar el pis amb assecadores, però va haver caigudes durant el joc ► Félix, un dels afectats, pateix un esquinç de turmell

pilota

PEDRO VALERO VALÈNCIA

■ Esquinç de primer grau amb afectació dels tendons i lligaments. És el diagnòstic de la lesió que pateix Félix després d'una aparatosa caiguda el diumenge passat a Benissa, durant la tercera partida de la Lliga d'escalai cordai que va acabar amb la victòria del trio de Marc, Pere i Tomás II davant del de Genovés II, Félix i Monrabal (60-40).

L'encontre, disputat a un trinquet que pocs hores abans estava mullat per culpa de les fortes pluges descarregades el cap de setmana a la Marina, va ser molt accidentat. Genovés II, Félix i Monrabal van patir doloroses caigudes durant el joc i van mostrar el seu malestar per l'estat de la canxa.

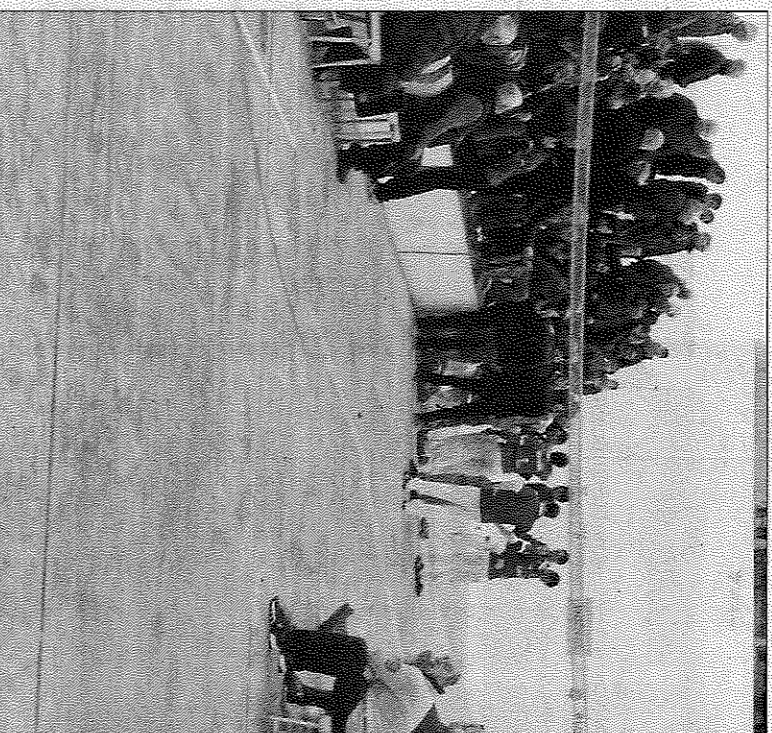
Pel matí, el trinquet estava impracticable. El dissabte per la nit la guga havia entrat dins del trinquet degut als problemes a l'estructura de la instal·lació. Al sol aparegueren els primers tolls. De fet, abans de viatjar, els jugadors van rebre algunes fotografies en les

que es podia veure que les condicions del trinquet no eren les millors. No obstant això, des de Benissa es va assegurar als responsables de la Fundació, que s'estava treballant amb assecadores des de primer hora del matí i, per tant, el trinquet estaria llest a l'hora prevista per a la partida, és a dir, les 17.30 hores.

En quan van arribar al trinquet, abans d'entrotlar-se les mans (vora les 15.45 hores), va haver certa divisió d'opinions entre els jugadors. Alguns no volien jugar perquè creien que existia risc d'esvarons, sobre tot perquè algunes parts encara estaven humides. Però, final-

Estat del trinquet de Benissa pel matí, hores abans de la partida. LEVANTE/EMV

La canxa, ja seca, en el moment de la lesió de Félix. LEVANTE/EMV

ment es va optar per retardar l'inici de la partida trenta minuts, contintuar assecant el pis i provar al jugar. Els trinqueters, el jutge de la partida, els pilotaris i fins i tot el representant dels jugadors en la Fundació, que estava present al trinquet de Benissa, van acceptar que la partida es posara en marxa.

D'altra banda, una ampolla d'aigua va caure des de l'escala al pis durant l'escalfament dels jugadors i es va demanar que també s'assecara eixa zona amb especial cura per tal d'evitar caigudes.

Tanmateix, ja amb el joc iniciat, durant el segon quinzè de la partida Genovés II va esvarar prop del

lloc on havia caigut l'ampolla. Va caure a terra i es va fer mal. El rest del equip de Murdia s'en va anar directe al vestidor sense cap intenció de continuar jugant, ja que pensava que el trinquet no era segur. Cal recordar que Genovés II es va fracturar la tibia en 2015 al trinquet d'Onda per un esvaró en circumstàncies similars.

Després de conversar amb els organitzadors, Genovés II va tornar a la canxa disposat a acabar la partida que acabava de començar.

Poc després, va ser Félix el que va anar al sol. El mitger va relliscar primer i després el seu peu va quedar falcat a una de lles lloses. Eixe

EL FRONTÓ, UNA APOSTA DE FUTUR

VA DE BO

Alberto Soldado

Hem assistit este cap de setmana passat a una trobada basc-valenciana que ha tomat a

posar de mantenir la bellesa de la nostra modalitat de frontó, en instal·lacions de 25 metres, amb rebot. Selecció d'un material de joc que permet el llurament dels davanters de escola basca, amb següers de escola valenciana, rebotefactors, conjuga un resultat de sim-

gular bellesa que atrau a qualsevol que tinga sensibilitat pel joc a mà de pilota. Esportivament no pot demanar-se més.

La modalitat valenciana de frontó reunitx condicions per a l'espectacle molt més intenses i atractives que la clàssica d'estil basc amb pilotes de més de cent grams i sense gascó de rebots. Eixa és una veritat objectiva. Així és que convé extreure algunes conclusions. Si

els espectadors disfruten amb el joc a dos parets, amb els ganxos de esquerra, i amb les volées, i rebots impossibles de Cervera o Pasqual, com hem vist a Alfafar i Cheste; si tots coincideixen en que el frontó de tres parets és una modalitat perfectament televisiva i que necessitem un esport que atrape a nous espectadors; per què no fem més a València per esta especialitat? És cert que la Federació la integra en els Jocs Esportius, que

convoca a tots els que s'interessen per ella en successius tornejos, que organitza els campionats de clubs, per parelles i individual... Ningú no pot dir que l'entitat federativa es desenten d'esta especialitat. I no obstant això, ja falta més exigència per part dels clubs que la fomenten, molt escassos per cert. I estem en axò de sempre: a canvi de què? De moment, a canvi d'il·lusions; pots ser en un futur no massa llunyà, a canvi d'una protes-

ta moviment brusca va suposar-li un fort giró del peu i el seu turmell es va unflar. El mitger de Dènia va continuar jugant, sense saber que patia un fort esquinç. Coneguda ara la lesió, la presència de Félix per a la partida del divendres a Sueca està en dubte.

l'encontre i els trinqueters. S'assegura també que si qualsevol pilotari haguera decidit no jugar, la partida s'haguera ajornat. A més, s'apunta que no es poden vincular directament les caigudes dels jugadors amb l'humitat que podia haver a les lloses de la instal·lació.

Hi va haver més. Monrabal també es va desequilibrar en un quinzè i va anar per terra. El de Vilamarxant es va obrir de canes. Encara que tenia molesties musculars, no va patir conseqüències greus.

Des de la Fundació es va aclarir ahir que la partida es va celebrar perquè els jugadors van donar el seu vist i plau, així com el jutge de

siomnització que permetria a molts jugadors de qualitat integrar-se en festivals, desplaçaments i campsionats, que poden ser inclús estatals. La pilota a mà en el frontó pot evolucionar fins a integrar a una bona part de l'àmbit valencian en un projecte interregional.

El Congrés Estatal de clubs de pilota celebrar a Godella va concloure en eixa direcció perquè en terres aragoneses, castellanes, riojanes, andaluses o basques hi ha desitjos de revolucionar este esport. En esta mateixa reflexió convé ressaltar l'interès de les distintes federacions basques a recuperar el joc a llarg, perdut en les profunditats de la seua història i disposat a llaurar-se un futur. Este any que ve es disputarà la seua tercera lliga basca de Bote Luzua/Largues i és molt possible que la seua final siga ofertada per l'ETB. En eixe sentit l'àmbit basc està donant un sobirà exemple de confluir amb la identitat d'altres jocs de pilota.

Atribats fins ací, no seria el moment de plantejar-se la creació d'una escola de tecnificació de frontó valencian, amb l'objectiu d'aconseguir en un futur no molt llunyà pilotaris capaços d'annunciar-se amb professionals bascos en les millors condicions? Hi ha a València jugadors formats en l'escola basca i que coneixen de prop les peculiaritats valencianes i que serien els millors mestres de les noves generacions. Una escola per a perfeccionar cops hui a penes practcats pels valencians. Com els bascos utilitzen ja amb normaltat cops de l'estil valencian que fa anys eren inimaginables per als seus aficionats. Entenc que això és obrir fronteres sense renunciar a la tradició pròpia. Justament, per a reforçar un esport que també és radicació en altres llocs d'Espanya i d'Europa. El que sempre hem denominat «Unir en la Diversitat».

Moltó se dispone a raspar una pelota. ● FUN PIVAL

Turno para la Liga de raspall

La competición arranca esta tarde en Oliva con el duelo entre Moltó y Sergio

El formato es idéntico al del torneo de escala i corda con una ronda regular de quince partidas y la novedad del cara o cruz en la fase final

● JOSÉ A. MONTEAGUDO

VALENCIA. Una vez completado el debut de las seis formaciones participantes en la Liga Bankia de escala i corda ha llegado el momento de que entren en escena los 18 mejores pilotos de la actualidad del raspall, aquellos que han sido escogidos para disputar la otra máxima competición por equipos del ámbito profesional.

El campeonato del joc per terra arranca esta tarde en el trinquet de Oliva con la presencia de uno de los defensores del título, Moltó. En la pasada edición el de Barxeta alcanzó la gloria junto a Brisca. Este año, sin embargo, la organización ha considerado que nadie debe jugar en pareja ya que, teniendo en cuenta la capacidad de los trios, las opciones de las duplas hubiesen sido mínimas. Esta decisión seguramente habrá acaparado las tertulias de los habituales al trinquet.

Los grandes beneficiados, Moltó e Ian, manifestaron en la presentación del torneo su satisfacción. En el mismo acto, Guadi señaló que él habría optado por «apretar a las dos grandes figuras. Son los que tienen más potencial y deben demostrarlo». Eso sí, el resto de la Llosa de Ranes concluyó su exposición quitando hierro al asunto. «Aún así veo a todos los equipos muy equilibrados», subrayó.

El caso es que Moltó representará a su Barxeta natal en compañía de los jovencísimos Tonet IV y Llorja. El primero ya está consolidado como primera figura aunque aún no ha llegado al escalón de Brisca. Sanchis y del eterno Coeter II. En algunos momentos de la temporada se sitúa a su altura, como también otros miggers, pero aún debe progresar para gozar del mismo peso específico. El caso del punter de Alzira es parecido, aunque no similar. El challenge se ha empeñado en ser figura y a base de tesón y buenas partidas cada vez es más habitual de los mejores carteles.

Las individualidades pintan bien. Ahora hay que comprobar cómo responden en conjunto aunque las sensaciones también son excelentes. De hecho, los propios participantes señalan a este equipo como uno de los

que tienen más papeletas para alcanzar la final.

Enfrente estará la formación de Genovés con Sergio, Coeter II y Néstor. Es otro equipo que gusta mucho aunque el resto se quitase presión en la presentación. «Veo con más opciones a los trios de Moltó e Ian porque son más pegadores. El mío puede parar mucha pelota pero no tiene tanta pegada», señalaba.

Y no le falta razón a Sergio. Pero, seguramente, los trinqueters propusieron esta formación a la Fundación teniendo en cuenta que el de Genovés se encuentra en un momento de forma superlativo y que ha ganado gran parte de los eventos más relevantes de los últimos meses. Es el precio del éxito. Y, aunque Coeter II ya no pega como antes ya que sufre una cuarentena primaveras para tratar a los brazos, el de Simar conti-

nua siendo un referente con el uso de otras armas. Delante, Néstor también puede aportar. El de Pego es otro de los jóvenes que se está ganando el sitio, tiene buenas manos y sobre todo mucha ambición y hambre.

Los otros cuatro equipos se estrenarán entre el viernes y el sábado en los trinquets de Piles y la Llosa de Ranes. La fase regular se prolongará hasta el 4 de marzo. Son cinco partidas por equipo y por tanto hay poco margen de error. Después llegará la gran novedad de la presente edición, la fase final a partida única. Aquí se puede abrir otro debate: la justicia del mejor a tres asaltos o la magia del cara o cruz. Con la final hay unanimidad entre los pilotos, que la prefieren en un solo envite. En las semifinales la mayoría agradecen el cambio aunque unos cuantos hubiesen mantenido el sistema de play off.

El Zurdo mejora la oferta de la sesión estelar del sábado

● J. A. MONTEAGUDO

VALENCIA. El trinquet de Belleguard es el recinto de referencia en el raspall y con su la nueva propuesta para la jornada estelar, la de los sábados, se reafirma aún más como la 'catedral' de la disciplina. En las últimas dos semanas los hermanos Peris han decidido suprimir de esta sesión la previa de juveniles por una partida de profesionales de primer nivel. Y a continuación se dis-

puta la habitual confrontación con las mejores figuras del momento.

La iniciativa tiene visos de perdurar. La prueba de fuego tuvo lugar el pasado sábado, cuando el Valencia recibió al Real Madrid en Mestalla. El todopoderoso fútbol siempre afecta a la afluencia de aficionados si coinciden los horarios, máxime si el equipo blanquinegro juega en casa. Sin embargo, el trinquet registró una gran entrada. «Es-

tamos muy contentos con la respuesta del público pero sobre todo por sus felicitaciones. Para poder pagar lo que cuesta reunir a tantas figuras hemos subido un euro la entrada y la gente nos dice que vale mucho la pena pagar ese poco de más y presenciar dos buenas partidas», explica Hugo Peris, compo-nente de la saga El Zurdo.

No solamente los aficionados han salido beneficiados. Los pilotos también, ya que el aumento de la recaudación repercute en la fórmula de destinar el 20% de los beneficios a los jugadores, proceder que se aplica desde hace tiempo, siguiendo los pasos de la otra catedral, el trinquet de Pelayo.

AGENDA

MARTES 30

MASSAMAGRELL

16.30 horas: Escala i corda. Pere Roc II y Raül contra Marc y Javi.

OLIVA

17.00 horas: Raspall. Partida de juveniles. A continuación, Liga Bankia: Moltó, Tonet IV y Llorja contra Sergio, Coeter II y Néstor.

LA LLOSA DE RANES

17.00 horas: Raspall. Cristian y Jorge contra Raimon y Aarón. A continuación: Mario y Roberto contra Ximo y Raül.

MIERCOLES 31

GUADASSUAR

16.45 horas: Raspall: Guillé y Néstor contra Pablo y Llorja. A continuación, de escala i corda: Soró III y Tomàs II contra Miguel y Pere.

JUEVES 1

PELAYO

16.30 horas: Escala i corda. Partida de juveniles. A continuación: Fageca y Salva contra José Salvador y Nacho.

BELLREGUARD

16.30 horas: Raspall. Juveniles. A continuación: Ian y Miravalles contra Guadi y Brisca.

VIERNES 2

SUECA

16.30 horas: Escala i corda. Partida de juveniles. A continuación, Liga Bankia: Genovés II, Félix y Montabál contra Frances, Javi y Bueno.

VILA-REAL

18.30 horas: Escala i corda. Fageca y Conillet contra José Salvador y Aivaró.

VILAMARXANT

18.00 horas: Escala i corda. Pablo de Sela y Héctor contra Ferrer y Jesús.

GENOVÉS

17.00 horas: Raspall. Partida de juveniles. A continuación, Moltó y Coeter II contra Sergio y Tonet IV.

PILES

17.00 horas: Raspall. Partida de juveniles. A continuación, Liga Bankia: Marrabí, Seve y Raül contra Montaner, Sanchis y Gabi.

SÁBADO 3

PELAYO

16.30 horas: Escala i corda. Partida de juveniles. A continuación: Miguel, Salva y Montabál contra Giner, Raül y Bueno.

PEDREGUER

17.00 horas: Escala i corda. Partida de juveniles. A continuación, Liga Bankia: Puchol II y Nacho contra Marc, Pere y Tomàs II.

BELLREGUARD

16.30 horas: Raspall. Ricard y Gabi contra Montcho y Llorja. A continuación, Punxa y Roberto contra Pablo y Josep.

LA LLOSA DE RANES

16.30 horas: Raspall. Partida de infantiles. A continuación, Liga Bankia: Ian, Canari y Ricardet contra Guadi, Brisca y Miravalles.

DOMINGO 4

BENIDORM

11.30 horas: Escala i corda. Liga Bankia: Soró III y Santó contra Pere Roc II, Jesús y Carlos.

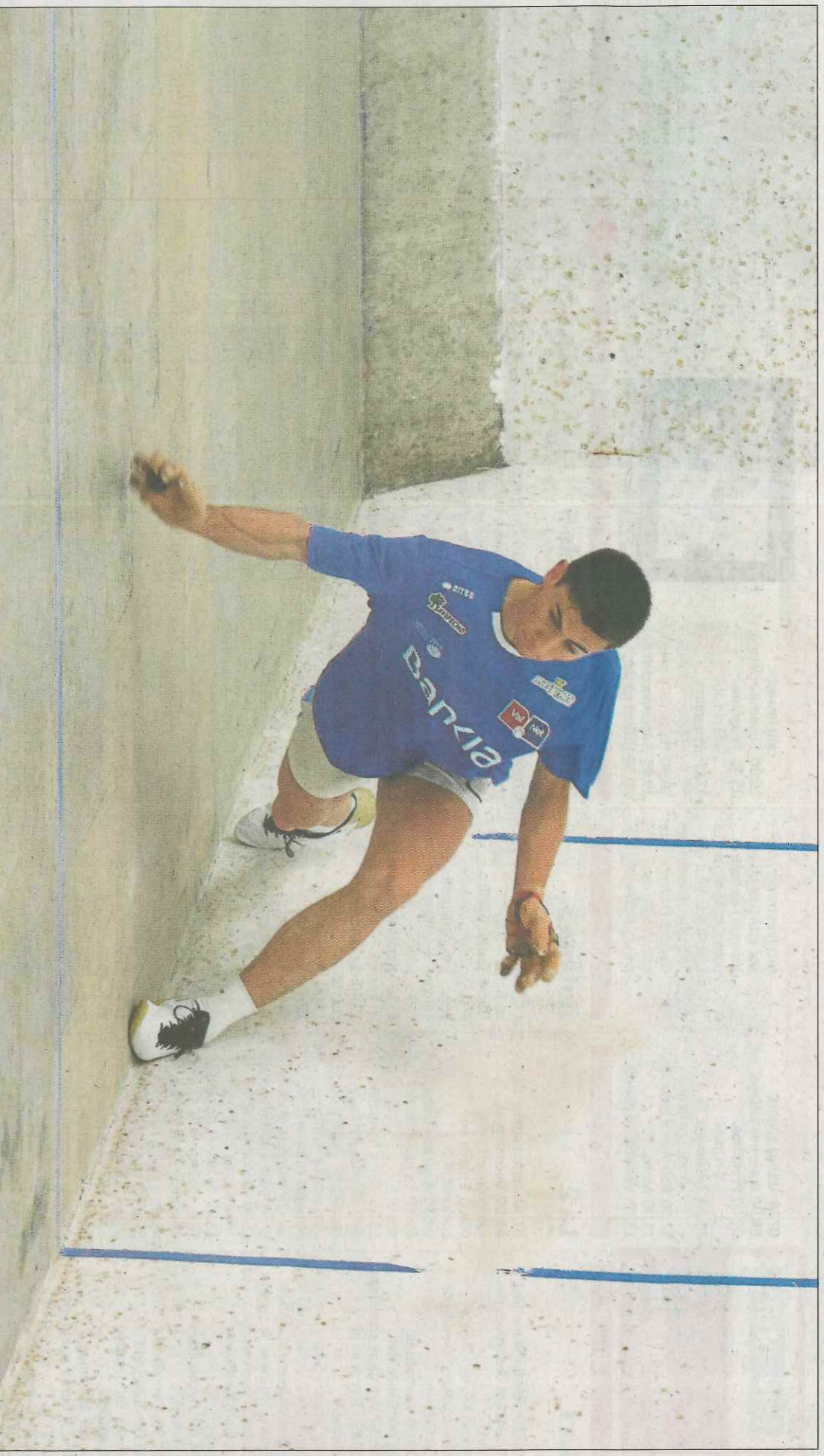
BELLREGUARD

16.30 horas: Raspall. Partida de juveniles. A continuación: Venchen y Sanchis contra Paul, Miravalles y Néstor.

LUNES 5

XERACO

17.00 horas: Raspall. Partida de juveniles. A continuación, Liga Bankia: Moltó, Tonet IV y Llorja contra Marrabí, Seve y Raül.

Tonet IV defensarà l'escut de la localitat de Barxeta juntament amb Moltó i Lorja. FUMPIVAL

Pegada contra parada en l'inici de la Lliga de raspall

Els equips de Moltó i Sergio obrin hui la competició a Oliva

VALENCIA | J. CANO
@jampilota

■ Va de bo per a la Lliga Bankia de raspall. La carrera cap al títol més important per equips d'esta disciplina comença hui en el trinquet d'Oliva on l'equip de Barxeta de Moltó, Tonet IV i Lorja mesurarà les seues forces contra el de Genovés de Sergio, Coeter II i Néstor.

Arriba el moment de comprovar si la configuració dels equips ha estat l'adequada. No hi ha dubte que tots els pilotaris seleccionats estan capacitats per a afrontar tan complicada empresa però es tracta de la competició de la regularitat en la qual la responsabilitat està compartida. Un mal dia d'una de les línies és probable que supose la derrota. I la falta d'acoblament, també.

La formació de Barxeta té un precedent que permet confiar que entre Moltó i Tonet IV hi haurà bona sintonia, amés de la dinamita que ja es sap que porten en les mans. Junts guanyaren la Copa de

Néstor completa l'equip de Genovés en la punta. FP

LLIGA D'ESCALA I CORDA

Descans fins al divendres
En la Lliga Bankia d'escala i corda ja han debutat els sis equips participants. La pròxima partida es jugarà el divendres a Sueca on s'enfrontaran els tríos de Genovés II i Francés.

LA PISSARRA

- DIMARTS 30 DE GENER ● 16:30
- TRINQUET DE MASSAMACRELL
- Pere Roc II i Raül
- Marc i Javi
- DIMARTS 30 DE GENER ● 18:30
- TRINQUET DE LA LLOSA DE RANES
- Mario i Roberto
- Ximo i Raül
- DIMARTS 30 DE GENER ● 18:30
- TRINQUET D'OLIVA
- Moltó, Tonet IV i Lorja
- Sergio, Coeter II i Néstor
- DIMECRES 31 DE GENER ● 16:45
- TRINQUET DE GUADASSUAR
- Pablo i Lorja
- Guille i Néstor

pera de saber quina incidència tindrà en el joc, de moment ja suposa un problema per als rivals, que amb una punta enfront ja no poden evitar la línia capdavantera amb tanta facilitat.

Ara cal ajustar més la pilota perquè no te la torren amb intenció de quinze. I en defensa, si no la restes com toca, de seguida tindràs al

d'Alzira colpejant, possiblement abans que l'equip s'haja situat per a intentar tornar-la.

Característiques diferents

L'equip de Genovés és, a primera vista, sobretot complet. Sergio argumentava fa uns dies que no és dels que més poden pegar i que la seua principal característica és la capacitat per a parar pilotes. Doncs, tampoc està mal i inclús podria ser beneficiós per als seus interessos.

Del rest de Genovés és més que coneguda la seua fiabilitat i perill en les pilotes que arriben per datl. Atorgar-li un rebot, una vola o el bot de braç és fàcil que supose que s'encare a la galeria o a la llogeta. Per tant, cal fer que la pilota viatge per baix, la qual cosa permetrà als seus companys entrar en joc. I, tal vegada el Coeter II ja no desapare tan fort com fa uns anys però en el moment d'amagar la pilota continua sent únic. I Néstor, si la té bona per a acabar-la, l'acaba.

I quan l'equip ocupe el dau Sergio no solament sap traure fort sinó que a més varia la manera de fer-ho, dependent del rival. Sol allargar la treta o picar en parèt, segons convinga i complique més al rest rival. I si l'execució és bona, el resultat serà sumar de pacte o deixar una rematada franca davant on, en moltes ocasions no cal disparar tan fort sinó més bé ajustar.